

Zpěvník

Matičko Kristova, klíčnice nebe

922

1. Ma-tič-ko Kris-to-va, klíč-ni-ce ne-be,

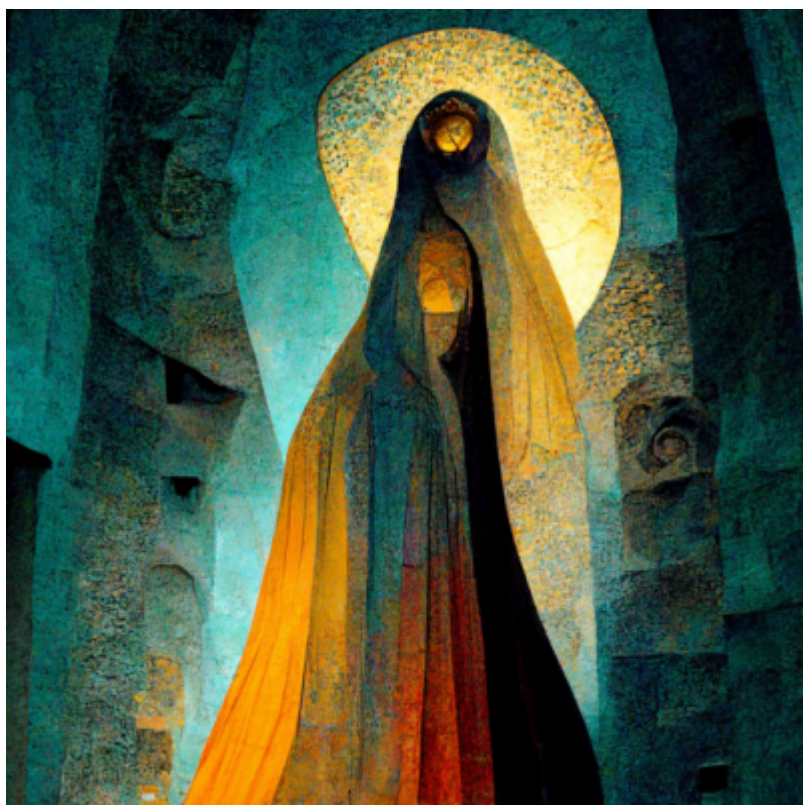
za du-še v o-čist-ci pro-sí-me te-be.

Ma-teř-skou pří-mlu-vou o-tevř jim brá-nu,

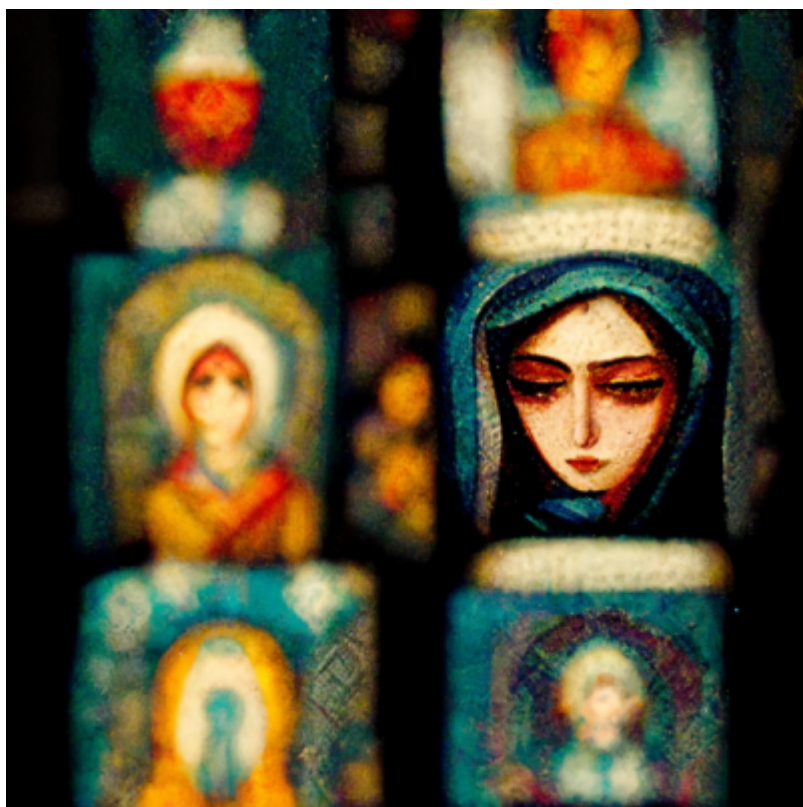

o - ny už tou-ží tak po Kris-tu Pá-nu.

1. Matičko Kristova, klíčnice nebe, / za duše v očistci prosíme tebe. / Mateřskou přimluvou otevř jim

bránu, / ony už touží tak po Kristu Pánu.

2. Chybily, hřešily, zbloudily z cesty, / v lítosti volají po rajsém štěstí. / Zhřešily v slabosti, chybily v zlobě, / v lásce však volají, Matičko, k tobě.

3. Slyš, mocná Královno, prosebné zpěvy, / jimiž tě vzývají synové Evy! / Za ně se přimlouvej u svého Syna, / ať jeho krví je smyta z nich vina.

4. Matičko, skloň se k nim vlídnou svou tváří, / nebeský mír ať jim navěky září. / Přiveď je z očistce k novému žití, / ať světlo věčné jim v nebesích svítí.

Text i nářev této oblíbené dušičkové písně složil prostějovský farář P. Karel Dostál-Lutinov (1871–1923). Přestože nebyl školeným hudebníkem, hrál velmi dobře na housle a violu a vytvořil řadu nářevů, vyhovujících lidovému zpěvu. P. Karel Dostál (pseudonym Lutinov používal podle rodiště svého otce Lutína) byl i vůdčím představitelem tzv. Katolické moderny, jejímž cílem bylo přiblížit českou křesťansky orientovanou literaturu soudobým literárním proudům (mezi významné prozaiky této moderny patřil například chodský spisovatel Jindřich Šimon Baar). Kvůli svým snahám o přiblížení katolické církve nové době i prostřednictvím umění se dostával do ostrých sporů s T. G. Masarykem – Masaryk dospěl k názoru, že od české katolické moderny politickou pomoc očekávat nemůže; Dostál se zase přesvědčil, že Masarykova představa o katolicismu je naplněna neznalostmi a nepřátelstvím.

Obrázky jsou ve stylu kamenné mozaiky, podobně jako Dostálův náhrobek.

